

ning, som gives efter Ansættelse af Tiendecommissionen. Endelig skal jeg blot bemærke, at Ansættelsen af Tiendecommissionairerne er af den Bessaffenhed, at Mange ere blevne ængstelige for, at lade Tienden gaae over fra Videlse i Kvarven til Ansættelse i Korn efter Capitalstarten. Med Hensyn til Præstestanden kan jeg ikke nægte, at Tienden er det Hovedfond, hvorfra de have deres Indtægt; men jeg maa ganske dele den samme Ansættelse, som en æret Medbroder (Holberg) har udtalt, at den Maade, hvorpaa Præsterne faae deres Indtægter, er meget uheldig, og ofte, om jeg saa maa sige, ødiøs, naar den skal ydes i smaa Dele, saavel i Kvarven, som i Særdeleshed i Smaaredsel. Derfor kunde der vel fra Geistlighedens Side være særdeles Grund til at ønske Tiendens Afsløsning.

Errand: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg kun tillade mig, at imødegaae et Par enkelte Bemærkninger, der ere gjorte, og navnlig den høitagede Finanzministers Betænkkelighed mod den Indflydelse, disse Tiendeafsløsningsobligationer ville udøve paa Pengemarkedet. Forsaavidt han har lagt særdeles Vægt paa den ueblifikke Stilling paa Markedet, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der efter Lovforslaget, som det foreligger, vil hengaae 4 Aar, inden Obligationerne blive udfædte, og i Løbet af denne Tid kunne jo Omstændighederne betydeligt forandre sig. Det Tryk, hvorunder Markedet fortiden lider, ligger i Særdeleshed i, at det er oversfyldt med 5 pCt. Papirer, hvilket jo til den Tid betydeligt kunde have forandret sig, og dersom det kunde have nogen Indflydelse paa at skaffe Sagen en beredvilligere Modtagelse hos den høitærede Finanzminister, kunde man jo godt gaae ind paa, at sætte Tiden noget længere tilbage. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den Indflydelse, disse Papirer kunne udøve paa Pengemarkedet, bliver betydeligt hævet derved, at Staten oppebærer hele Afsløsningssummen for Præstetienden, ikke i Obligationer men i rede Penge, og faaer derved Midler til i en ikke lang Arrække at afløse hele 5 pCt. Gjælden; thi Præstetienden udgjør c. 18 Millioner, og omtrent en lignende Sum udgjør ogsaa hele 5 pCt. Gjælden. Naar den

høitagede Finanzminister yttrede, at denne ikke ligefrem kunde opsiges, maa jeg gjøre opmærksom paa, at ialtsald ville en 5 à 6 Millioner kunne opsiges, og hvad det engelske Laan angaaer, da bliver det opsigeligt fra Aaret 1859, og det er kun 3 Aar efter, at Tiendeafsløsningen er traadt i Kraft; der vil da aldeles Intet være i Veien for, at Staten kan opsiges dette 5 pCt. Laan og anvende til Indløsningen alle de Penge, som indkomme for Præstetienden. Naar den ærede 2den Landssthingsmand for 7de Kred. (Nyholm) har gjort opmærksom paa, at Tiender snart ere blevne solgte særskilte snart i Forbindelse med Giendomme, maa jeg dertil bemærke, at naar jeg har søgt at iagttage, hvad Tienden kostede i Forhold til, hvad den indbragte, har jeg alene lagt Mærke til de Tilfælde, hvor Tienden solgtes særskilt og ikke i Forbindelse med andre Giendomme; thi i det sidste Tilfælde lader det sig jo ikke afgjøre, hvad Tienden koster. Men hvert Aar sees rundt omkring i Landet, at Tiender blive solgte, uden at sælges i Forbindelse med andre Giendomme, og jeg har nøiagtigt fulgt Sagen og lagt Mærke til, hvad de kostede, og jeg troede ogsaa, at den ærede Landssthingsmand havde lagt Mærke dertil, og vidste, at Ingen kjøber Tiender, uden at han i det Mindste har 5 à 6 pCt. af sine Penge. Det er en Kendsgjerning, der bekræftes fra alle Kanter af Landet og især fra alle Kanter i Jylland, og jeg troer endogsaa, at det er yderst sjældent, at Noget i den sidste Tid har kjøbt samlede Tiender, uden at han har faaet 6 pCt. af sine Penge, og efter den Kundskab, jeg har kunnet skaffe mig om de i de seneste Aar foregaaende Salg, ere de solgte Tiender ikke engang blevne betalte med det 16dobbelte af den aarlige Nettoindtægt, beregnede saaledes, som i det foreliggende Lovforslag. Naar den ærede Landssthingsmand ikke sees Grunden til, at der er foreslaaet, at Obligationerne for de Tiender, som allerede ere bestemte i Penge, forrentes med 4 pCt., men Renten af de Afsløsningsobligationer, som gives for Tiender, der hidtil ere svarede i Korn, sættes til 3½ pCt., maa jeg dertil bemærke, at Grunden er temmelig haandgribelig. Kornpriserne ere nemlig satte